

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง มาตรา 9 (4) บัญญัติให้คดีเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองทุกคดี อยู่ในเขตอำนาจพิจารณา และพิพากษาของศาลปกครอง แต่คดีสัญญาทางปกครองบางเรื่องที่มีประเด็นข้อพิพาทไม่ซับซ้อน ค่าขอบังคับชัดเจน ง่ายต่อการบังคับ และมีโอกาสชนะสูง คู่สัญญาฝ่ายปกครอง ควรจะใช้มาตรการบังคับทางปกครอง เมื่อคู่สัญญาฝ่ายเอกชนผิดสัญญาได้ทันที โดยไม่ต้องนำข้อพิพาทเข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง โดยเฉพาะระบบสัญญาทางปกครองในประเทศไทย ยังไม่เป็นลายลักษณ์อักษร ทำให้คู่สัญญาฝ่ายปกครอง ไม่อาจใช้มาตรการบังคับด้วยตนเองได้ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงมาตรการบังคับตามสัญญาทางปกครองในต่างประเทศ รวมถึงสัญญาทางปกครองในประเทศไทยว่า สัญญาทางปกครองประเภทใด ที่ฝ่ายปกครองอาจใช้มาตรการบังคับได้ด้วยตนเอง สัญญาทางปกครองประเภทใดที่ยังคงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง รวมถึงวิธีการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ในการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง และแนวทางการแก้ไขกฎหมาย

การศึกษาเรื่องตามหัวข้อนี้ ใช้วิธีวิจัยเอกสาร โดยการรวบรวมข้อมูลจาก คำสั่งศาลปกครองสูงสุด และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาล ที่เกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง และใช้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้มาตรการบังคับทางปกครองกรณีผิดสัญญาทางปกครองของต่างประเทศ มาเป็นฐานทางทฤษฎี นำมาจัดกลุ่ม และนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพ เพื่อนำไปสู่บทสรุป โดยวิธีพรรณนา

ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ข้อพิพาทที่เกิดจากสัญญาทางปกครอง ที่ฝ่ายปกครองสามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองได้เองนั้น ได้แก่ สัญญาทางปกครองที่เป็นข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานของรัฐ กับเอกชน และหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ขอให้ศาลปกครองบังคับเอา กับฝ่ายเอกชน โดยวัตถุประสงค์แห่งการบังคับ หรือคำขอท้ายฟ้องเป็นการขอให้ฝ่ายเอกชนชำระเงิน หรือส่งมอบทรัพย์สิน ซึ่งผลกระทบที่เกิดจากการบังคับอยู่ในวงจำกัด ความเสียหายที่ฝ่ายปกครองได้รับ มีลักษณะชัดเจนตามข้อสัญญาเป็นหนังสือ

การนำมาตรการบังคับทางปกครอง ในสัญญาทางปกครอง มาใช้บังคับในกฎหมายไทย ได้แก่ การนำเอาหลักกฎหมายสัญญาทางปกครอง ในส่วนที่เกี่ยวกับการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง ในกรณีผิดสัญญาทางปกครอง ของประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ซึ่งบัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาเรื่องในชั้นเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ค.ศ. 1976 มาเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้ กล่าวคือ การให้คู่สัญญาฝ่ายเอกชนตกลงกับคู่สัญญาฝ่ายปกครองให้มีการบังคับตามสัญญาทางปกครองได้ในทันทีเมื่อผิดสัญญา โดยรูปแบบที่เป็นลายลักษณ์อักษร ตั้งแต่เริ่มทำสัญญา เมื่อคู่สัญญาฝ่ายเอกชนกระทำความผิดสัญญา คู่สัญญาฝ่ายปกครองไม่จำเป็นต้องนำคดีไปฟ้องต่อศาลเพื่อออกคำบังคับ แต่คู่สัญญาฝ่ายปกครอง ต้องมีหนังสือเตือนให้เอกชนชำระ หรือส่งมอบทรัพย์สินภายในระยะเวลาอันสมควร เมื่อพ้นกำหนดดังกล่าวแล้ว คู่สัญญาฝ่ายเอกชนเพิกเฉย คู่สัญญาฝ่ายปกครองจะมีสิทธิออกคำบังคับ และดำเนินการยึด อาศัยทรัพย์สินขายทอดตลาด หรือยึด อาศัยทรัพย์สินที่ต้องส่งมอบได้ทันที โดยนำพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 มาใช้บังคับโดยอนุโลม เพื่อให้เป็นไปตามข้อเสนอนี้ จะต้องแก้ไขพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 โดยเพิ่มหมวดที่ 6 ว่าด้วยสัญญาทางปกครอง และเพิ่มส่วน ว่าด้วยการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง กรณีผิดสัญญาทางปกครอง

ABSTRACT

175268

The establishment of the administrative court and administrative court procedure Act B.E. 2542, section 9 (4), prescribes that all cases concerning administrative contract must be under the competency and adjudication of administrative court. However some administrative contract should not enter administrative court, be it the contract whose relief applied for is clear, simple, and easy to execute; or the contracts which are most likely to win. In such cases administrative parties should apply administrative execution right away after the contracts are breached. This is especially true in Thailand where administrative contract system have not yet been put in written document. It results in that administrative parties cannot execute such administrative contract with their own authority.

This dissertation is aimed to study administrative contract execution both in Thailand and in foreign countries. It will examine which kind of administrative contract that administrative parties can execute with their own authority and which kind must go through administrative court's competency. It also looks at administrative officers practice in execution. Finally it study the amendment of such law.

This dissertation is a documentary research done by gathering data from administrative court's order and from the adjudication on the contract between administrative court and private establishments. It uses information from on oversea the execution concerning public contract. Those pieces of information are theory base of this study. They were catagorised and put through qualitative analysis. The study then shows its conclusion in descriptive writing.

This dissertation is conclusion shows that there are certains administrative contract disputes in which administrative parties can execute using their own authority. Those cases:-

- 1) Administrative contract between administrative parties and private firm.

2) Administrative parties request administrative court for execution with private parties.

3) The executed objects or the relief applied for commands private party to pay or to hand over objects.

4) The damage of administrative party is precisely expressed in written form.

5) The effects from the execution do not go to public.

Administrative execution on administrative contract can be applied into Thai law. A German Administrative procedure Act 1976 can be applied in the execution clause with private parties.

Administrative procedure Act B.E. 2539 is the one which is applied. It is applied in the way that both administrative parties and private parties must agree upon administrative execution right away after the breach of contract. Contract must be in written form right from the beginning. Then, if the private parties breach the contract, administrative parties do not need to bring the case to court. It, on the other hand, only sent a notice to private parties, requesting them to pay or hand over any outstanding objects within a certain time frame. Should private parties ignore the notice, administrative parties can legally seized the outstanding objects or even sell them afterwards. This can be done under the authority of Administrative procedure Act B.E. 2539.

To complete this dissertation it is necessary to amend the law, that is the Administrative procedure Act B.E. 2539 must be added chapter 6, which is about public contract. Also this chapter 6 must be added the piece concerning administrative execution in case of breach of public contract.